

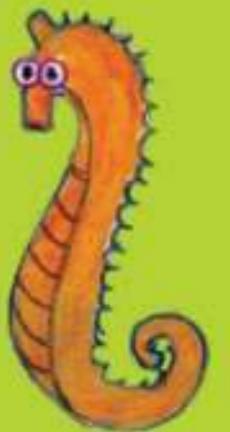
Το Σέντρο είναι πώς αλλάχει

Οικολογική Ιστορία για Παιδιά

Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας
Καλαμάτα 2008

M

Όρα για δράση!

Το δέντρο είναι που βλέπει

Οικολογική Ιστορία για παιδιά

Ηπαρούσα έκδοση δημιουργήθηκε από τους εκπαιδευτικούς (Π/θμιας & Δ/θμιας εκπ/σης) που συμμετείχαν στο τριήμερο βιωματικό σεμινάριο - εργαστήριο με τίτλο: «Καταναλωτισμός & Περιβάλλον - Πηγή δημιουργικής γραφής & έμπνευσης», που οργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε στο Κ.Π.Ε. Καλαμάτας το Φεβρουάριο του 2007. Συντονιστές - εισηγητές εργαστηρίων ήταν συγγραφείς και εικονογράφοι παιδικών βιβλίων.

Επιμέλεια έκδοσης:

Οι εκπαιδευτικοί της παιδαγωγικής Ομάδας του Κ.Π.Ε.Κ. Σίση Πλακονούρη, Βασιλική Ηλιοπούλου, Δήμητρα Βάγια, Κασσιανή Θεοδωρακάκου, Λίλιαν Καραβά, Γιώργος Πανταζόπουλος, Ελένη Στραβάκου.

Συντονιστής εργαστηρίου γραφής: Φωτεινή Φραγκούη

Συντονιστής εργαστηρίου εικονογράφησης: Φωτεινή Στεφανίδη

Μέλη της ομάδας συγγραφής και εικονογράφησης:

Βλάχου Βασιλική
Γεωργοπούλου Αθανασία
Καραβά Λίλιαν
Καρυστινού Σοφία
Κόκκαλη Σταυρούλα
Κουτρούλη Ελένη
Μαυρούλης Παναγιώτης
Νικολακοπούλου Χαρά
Οικονομοπούλου Παναγιώτα
Πουλάκου Μαρία
Ρεκούμη Γεωργία – Αντωνία
Σκορδούλη Πηνελόπη
Σπυροπούλου Ελισάβετ
Στραβάκου Ελένη

Το δέντρο είναι που βλέπει

Οικολογική Ιστορία για παιδιά

Εκτύπωση:

Νίκος Κυρτσάκης

Καλλιτεχνική επιμέλεια έκδοσης:

Σταυρούλα Χειλά

Copyright© 2008

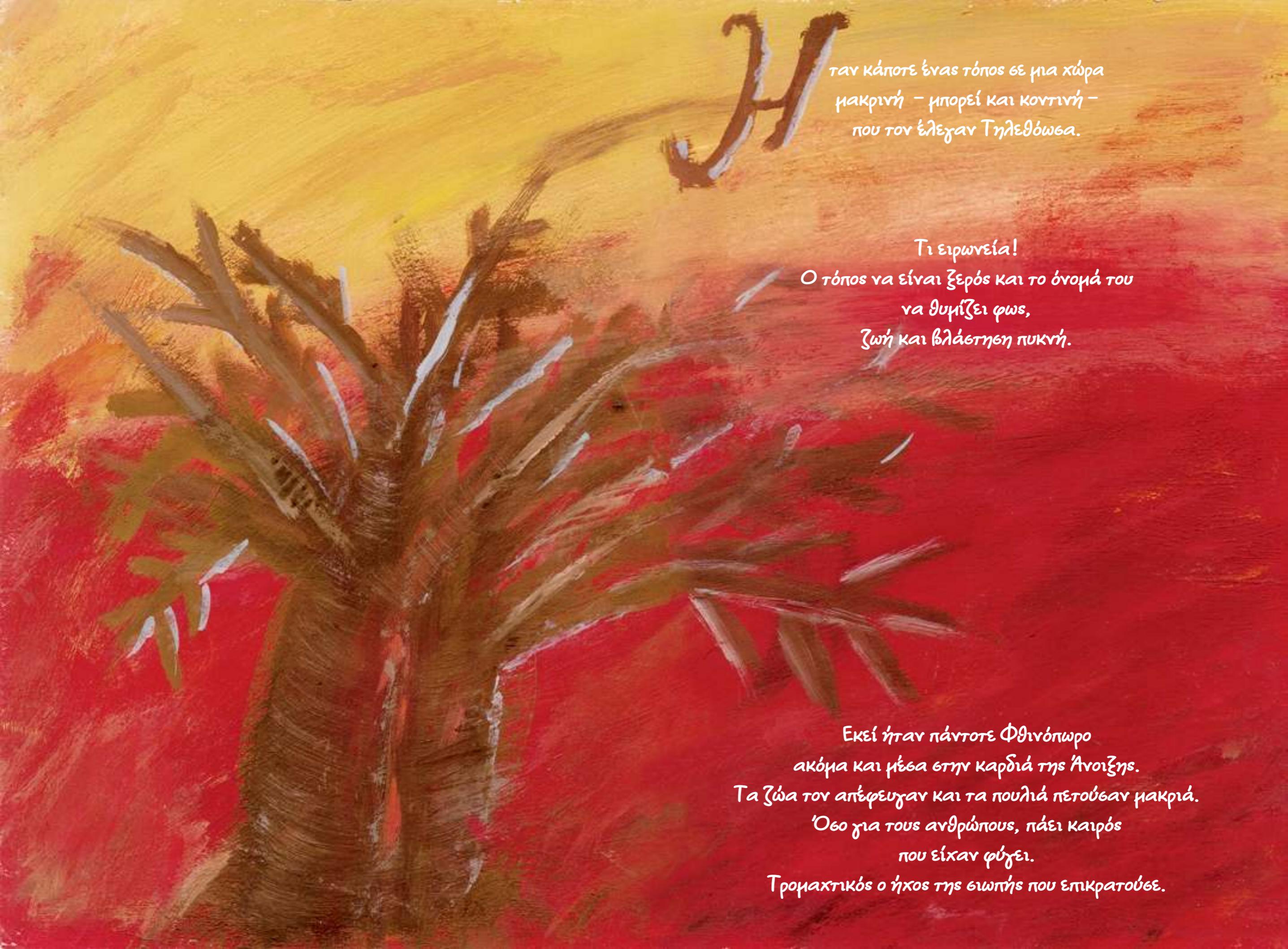
Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας

Θουκυδίδου 2 - Καλαμάτα 24 100 Τηλ. - fax: 27210 86147

E-mail: mail@kpe-kal.mes.sch.gr, ιστοσελίδα: http://www.kpe-kalamatas.gr

ISBN 978 - 960 - 98456 - 4 - 9

Η
ταν κάποτε ένας τόπος σε μια χώρα
μακρινή - μπορεί και κοντινή -
που τον έλεγαν Τηλεθόωσα.

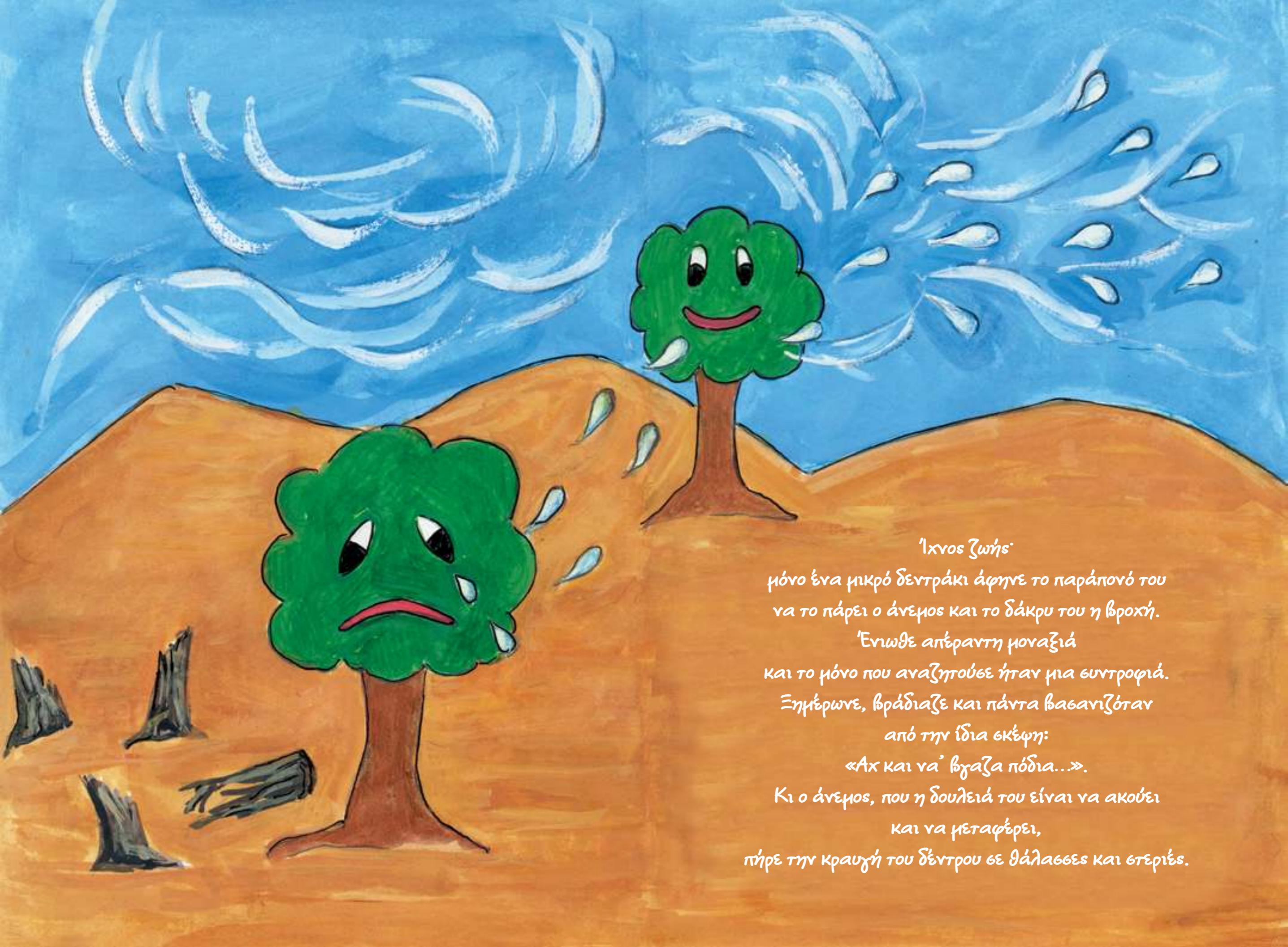
Τι ειρωνεία!

Ο τόπος να είναι ξερός και το όνομά του
να θυμίζει φως,
ζωή και βλάστηση πυκνή.

Εκεί ήταν πάντοτε Φθινόπωρο
ακόμα και μέσα στην καρδιά της Άνοιξης.

Τα ζώα του απέφευχαν και τα πουλιά πετούσαν μακριά.
Όσο για τους ανθρώπους, πάσι καιρός
που είχαν φύγει.

Τρομαχτικός ο ήχος της σιωπής που επικρατούσε.

Ίχνος ζωής

μόνο ένα μικρό δεντράκι άφηνε το παράπονό του
να το πάρει ο άνεμος και το δάκρυ του η βροχή.

Έγινθε απέραντη μοναξιά
και το μόνο που αναζητούσε ήταν μια συντροφιά.
Ξημέρωνε, βράδιαζε και πάντα βασανίζοταν
από την ίδια σκέψη:

«Αχ και νά' βγαζα πόδια...».

Κι ο άνεμος, που η δουλειά του είναι να ακούει
και να μεταφέρει,
πήρε την κραυγή του δέντρου σε θάλασσες και στεριές.

Η μόνη που ενδιαφέρθηκε ήταν μια χελώνα,
που τυχαία περνούσε.

«Εγώ που μπορώ και να κολυμπώ και να περπατώ,
τρέχω να προφτάω να το πω»,
είπε στον ιππόκαμπο.

Τ' άκουεις κι ένας ιππόκαμπος,
ανήσυχος και με ενδιαφέρον για τη ζωή,
που όλο έβραζε το κεφαλάκι του έξω από το νερό
για να τα βλέπει και να τ' ακούει όλα,
και είπε: «Όρα για δράση».

Το φώναζε στα φάρια, αλλά, εκείνα βιδόνηγόρασαν.
Εποίησαν σιγήνη ιχθύος.

Βρήκε λοιπόν στη στεριά,
μετά από μακρινό ταξίδι και τι να δει...

Παραλία εκουπιδότοπος, βακούλες, μπουκάλια, αποσίγαρα.

Φρίκη!

Στο πέρασμά της μια βακούλα μπερδεύεται
στα πόδια και στο κεφάλι της,
δυσκολεύεται η αναπνοή της,
κινδυνεύει να πνιγεί.

Προσπαθεί, παλεύει. Σκούρα τα πράγματα.

Ξαφνικά...

ένα χέρι την ξαναβρήζει στο φως.

Ήταν ο μικρός Σωτήρης...

- Σ' ευχαριστώ. Μου έσωσες τη ζωή!
- Πώς βρέθηκες εδώ; ράγησε το παιδί.
- Έχω αποστολή. Ήρθα να σας ενημερώω ότι το μικρό δεντράκι κινδυνεύει.
- 'Όμως δε χάθηκαν όλα, αρκεί κάποιοι να νοιαστούν...

- Εγώ, είπε ο Σωτήρης, εγώ νοιάζομαι...
- Πες το όπου μπορείς...
- Καλά λοιπόν, από μένα θα το μάθει όλη η πόλη.
- Κι εγώ συνεχίζω το ταξίδι μου, είπε η χελώνα φρεύγοντας.

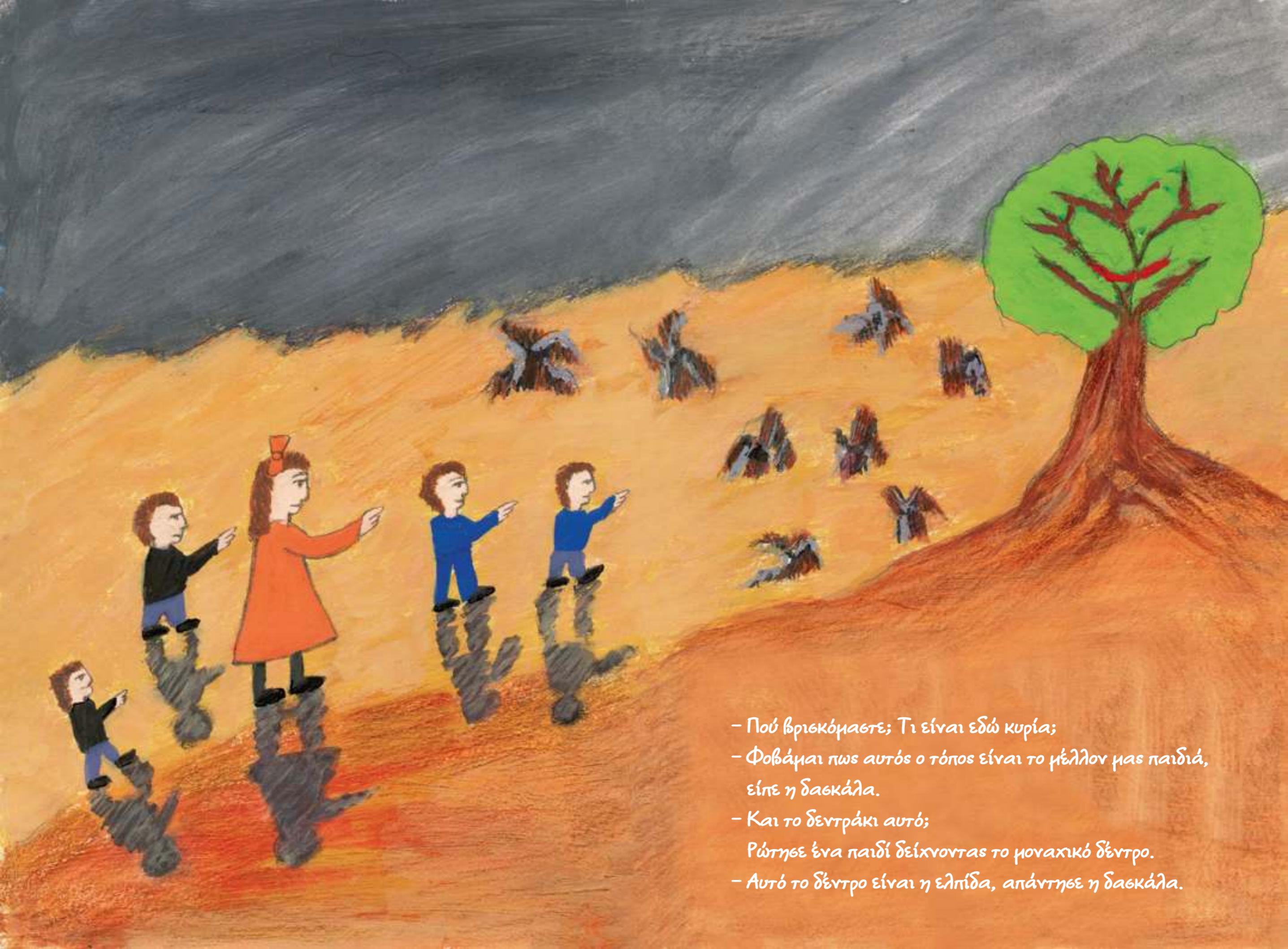

Το παιδί έτρεξε και το είπε στους μεγάλους,
μα κανείς δεν του έδωσε σημασία.
Όλοι είχαν άλλες δουλειές.

Μόνο ανάμεσα στα παιδιά χινόταν σούσουρο.
Έτσι έφτασε και στ' αυτιά της δασκάλας!

Η δασκάλα μαζί με τα παιδιά αποφάσισαν να προχωρήσουν
αφήνοντας πίσω τους θορύβους, καυσαέρια και πολύ πολύ
τσιγάντο και πολλή πολλή βρωμιά. Αντί όμως να συναντήσουν
την ομορφιά της φύσης, βρέθηκαν στην απέραντη ερημιά.

- Πού βρισκόμαστε; Τι είναι εδώ κυρία;
- Φοβάμαι πως αυτός ο τόπος είναι το μέλλον μας παιδιά,
είπε η δασκάλα.
- Και το δεντράκι αυτό;
Ρώγησε ένα παιδί δείχνοντας το μοναχικό δέντρο.
- Αυτό το δέντρο είναι η ελπίδα, απάντησε η δασκάλα.

Τότε ακούστηκε μια φωνή.

- Ακριβώς, Έτσι είναι. Σας περίμενα.
- Ποιος είναι εσύ; ξαφνιάστηκαν τα παιδιά!!!

Τι κάνεις εδώ; Πώς ήρθες;

- Είμαι ένας ποιητής,

από έναν τόπο μακρινό, μπορεί και κοντινό.

Το πουλί του παραμυθιού που πάντα αλήθεια λέει,
μου έδειξε το δρόμο.

Είμαι καιρό εδώ και σιγοτραγουδώ

στο μικρό δεντράκι για να μένει ζωντανό.

Ελάτε όλοι μαζί να γίνει το τραγούδι μου πο δυνατό!

Τα παιδιά άρχισαν να τραγουδούν

και ο άνεμος το πήρε

το τραγούδι τους,

το δυνάμωσε και το ταξίδεψε παντού.

Και τότε έγινε κάτι θαυμαστό!!!

Μικρά βλαστάρια άρχισαν να φυτρώνουν
και να φηλώνουν τριγύρω.
Το μικρό δέντρο θέριεψε!
«Επτέλους, βρήκα παρέα.
Το όνειρό μου έγινε πραγματικότητα».

Έτσι ο ζερότοπος μεταμορφώθηκε σε χλωρότοπο!
Ακούστηκε ξανά το κελάηδημα των πουλιών
και το θρόισμα των φύλλων!
Τα ζώα σίμωσαν όπως παλιά· το νερό κύλησε στ' αιλάκι...

Οι μεγάλοι μαχεύτηκαν απ' τ' αρώματα,
τα χρώματα και την ομορφιά
που είχαν ζεχάσει!
Θυμήθηκαν εικόνες και μυρωδίες
των παιδικών τους χρόνων
και αποφάσισαν ν' αλλάξουν τρόπο ζωής και γυρήθειες
για να σωθούν!

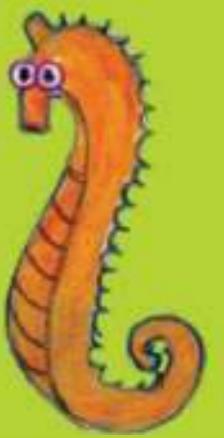
Άρχισαν λοιπόν να τραγουδούν όλοι μαζί.
Να αγκαλιάζουν τα δέντρα,
να ακουμπούν τα μάγουλά τους στον κορμό τους!
Να πλέκουν τα χέρια τους στα κλαδιά...
τα κλαδιά λύγισαν από ευχαρίστηση...

Και ο ποιητής είπε με σιγουριά:
«Να ακούτε πάντα το δέντρο.
Πολλές φορές ο καρπός είναι τυφλός.
Το δέντρο είναι που βλέπει...»

* René Char «... Το δέντρο είναι που βλέπει»

Όρα για δράση!

Στη χώρα της σιωπής,
το φως, ο αέρας και η ζωή έφυγαν κυνηγημένοι.
Κάποιος κλαίει.

Τα δάκρυά του, μικρές σταγόνες βροχής,
μαλακώνουν την καρδιά της γης
και φέρνουν πίσω τον αέρα.

Υπάρχει ελπίδα;

Ένα δεντράκι τρυφερό και μόνο παρακαλάει.
Είναι το δέντρο που βλέπει.

Υπουργείο Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων
Περιφερειακή Διεύθυνση Πελοποννήσου

Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ευρωπαϊκή Ένωση
ΣΥΓΧΡΟΝΑΙΣΤΙΚΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ
Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Έκπαιδευσης και Αρχείου
Επανγελματικής Κατάρτισης